

Znašla se je na robu mehke sence. Tukaj bom našla tisto, kar sem iskala, vedno iskala. Klic jo je vodil in korakala je naprej, v prsih je veselo razbijalo srce. Za njo pa je tekel glas njenih otrok. Pospešila je korake, da je ne bi dosegel. Pustite me vsaj sedaj, da grem, kamor sem hrepenela leta in leta, da najdem tisto, ne da bi vi trije za to vedeli ali vsaj slutili.

Prekoračila je rob sence. In v istem trenutku je srce prenehalo svoj veseli ritem in začelo biti trudoma in tuleč.

Ozrla se je okrog sebe. Vse je bilo prazno, ničesar ni videla, ničesar več ni imela iskati. Klic je zamrl, stisnila jo je tišina, v daljavi pa je taval glas njenih otrok. K njim grem, nazaj, saj sedaj vem, da ni bilo kaj iskati, pelji me nazaj, ljubi, če si me pripeljal do tod, le kako nisi vedel, da je to vse zaman, vsa ta pot, vsa ta bolečina...

Zakoračila je nazaj, tedaj pa je kot težka, mehka zavesa padla na njo bleščeča teža tišine, srce se je od strahu skrčilo vase in prenehalo biti.

Hči: »Mama, mamica moja, dihaj, mama, ali me slišiš?«

Sin: »Kaj je s teboj, mama, m a m a !«

Mož: »To je smrt.«

Pred vrati: »Prevoz v Ljubljano bo drag.« Za naočniki so se bleščale solze.

OCTAVIAN SEC.

Marjan Pungartnik

I

prosim trenutek pozornosti
gluhe in pordele zaradi
čakanja

pride pride
zelen je njen obraz
naravne matere
zdaj čutite
njeno mrtvo težo

prosim vas
nikar ne plešite
nikar ne plešite
nikar ne starajte
nikar se ne starajte

legel bom k njej
in razpustil
organizacijo svojih možganov

II

hočem še vedno drdrati
hočem še vedno ohlapniti
hočem še vedno drseti

hočem še vedno preganjati
jerebice v jerebiščnike
drevesa v drevesnice
potoke v potočnice
apno v apnenice

hočem pričakati tita
hočem biti rjavo prepečen

III

varnostna razdalja je slepa
varnostna razdalja je umazana
varnostna razdalja je neumna

varnostna razdalja se gre otroke

IV

jevtušenka smo brali
v protju ob savi
njegovo početje se nam zdaj zdi
kakor da stoji na glavi
radovednost

brali spali
poznali dobra dekleta
in novgoroda in mesta penza
brali
ležali v protju
in peli si

katjuša mila moja
nič več nam ni treba

brali spali
zvečer smo žalost zvedeli
voda naplavila jevtušenka
blizu litije

V

to ni bila vročinska kap
niti občutek odgovornosti
enostavno so nas preslepili

te zdolgočasene
te pomečkane
te obupane

dolge vrste

VI

pet lepih drznih letal
vpadlo v naše kraje

kako lepi
vitki
ostri
prekaljeni
(o moškost)
so njihovi morilski nameni

izdelani z roko
sladokusca
industrijskega oblikovanja

dajte
pet sekund potrebuje
če hoče do nas

ali ni lepo
to letalo
z morilskimi nameni

VII

navsezadnje imam pet ljudi
najraje

da nisem tako ravnodušen
do drage

rekel sem že zdavnaj
da human relations
pojdite no dajte no

do matere
rekel sem že zdavnaj
do metrese svojega smisla
(sem tudi dopovedal)

do ernesta
na nekem robu
zdaj dremujem
in bi rad domov

do claudia ville
to pa je že sintetični humor
ropoče kot star avto

VIII

ropoša in kruci
so uprizorili pogon

tja do lendave so prišli
do razmontiranih
naftnih vrtalcev

pa so se obrnili
in naredili še en krog
o bog
kakšna neumna gesla
so kričali
in podili svoje konje

ropoša je
recimo
zavpil za kakim vogalom
verujte !
verujte v moč človeškega
neznanja